

AUSTRALIAN SHEPHERD

Oprindelsesland: U S A

- Anvendelse:** Hyrdehund på farm og ranch.
- Klassifikation:** FCI Gruppe 1 (Hyrde- og kvæghunde undtagen Schweizer Sennenhunde), Sektion 1 (Fårehunde).
Uden brugsprøve.
- Historie:** Selv om der er mange teorier om Australian Shepherds oprindelse, er racen - som vi kender den i dag - udviklet udelukkende i USA. Racen fik sit navn på grund af forbindelsen til de baskiske fårehyrder, som kom til USA fra Australien i 1800-tallet.
- Australian Shepherd's popularitet voksede støt med den store interesse for "Western Horseback Riding", som efter 2. Verdenskrig blev gjort vidt bekendt gennem rodeo-opvisninger, heste-shows, film og TV-shows. Deres medfødte alsidighed og lærenemhed gjorde dem værdifulde for amerikanske farmere og ranchejere. De amerikanske opdrættere fortsatte racens udvikling og bevarede dens alsidighed, gode intelligens og stærke hyrde-instinkt samt det iøjnefaldende udseende, der fra først af gjorde den så beundret.
- Selv om hver eneste Australian Shepherd er unik hvad angår farve og aftegninger, har de alle en uovertruffen hengivenhed over for deres familie. Deres mange gode sider har sikret dem varig popularitet.
- Helhedsindtryk:** Australian Shepherd er helt harmonisk, en smule længere end høj, middel af størrelse og knoglekraft, med farver, der gør de enkelte hunde både forskellige og individuelle. Den er opmærksom og livlig, smidig og adræt, solid og muskuløs uden at virke groft bygget. Dens pels er moderat af længde og grovhed. Halen er kuperet eller medfødt stumphale. (NB! Kupering er forbudt i Danmark).
- Proportioner:** Målt fra brystbenet til baglåret og fra mankens øverste punkt til jorden er Australian Shepherd en smule længere end høj.
- Substans: Solidt bygget med moderat knoglekraft. Hannens bygning afspejler maskulinitet uden grovhed. Tæverne virker feminine uden at være spinkle.
- Adfærd, karakter:** Australian Shepherd er en intelligent brugshund med stærke hyrde- og vogterinstinkter. Den er en loyal ledsager og har styrke og udholdenhed til at arbejde dagen lang. Den er ligevægtig og godmodig, sjældent stridbar. Den kan være lidt reserveret over for nye bekendtskaber. Enhver tendens til skyhed, frygtsomhed eller aggressivitet skal bedømmes hårdt.
- Hoved:** Med rene linier, kraftigt og tørt. Størrelsen skal være proportioneret efter kroppen.
- Skalle: Med flad eller ganske let hvælvet overside. Der kan være en let nakkeknode. Skallen måler det samme i længde og bredde.
- Stop: Moderat, men veldefineret.
- Næse: Blue merle og sorte hunde har sort pigmentering på næse (og læber). Red merle og røde har leverfarvet (brun) pigmentering på næse (og læber). Hos merle hunde tillades små, kødfarvede pletter, men de bør dog ikke dække over 25% af næsen hos hunde over 1 år, hvad der anses for en alvorlig fejl.

- Næseparti:** Af længde som skallen eller en smule kortere. Set fra siden er skallens og næsepartiets overlinier parallelle, adskilt af et moderat, men veldefineret stop. Næsepartiet bliver kun lidt smallere fra basis mod næsen og er afrundet ved spidsen.
- Tænder, bid:** Et fuldtalligt tandsæt med stærke, hvide tænder. Biddet bør være saksebid, men kan være tangbid.
- Øjne:** Brune, blå, ravfarvede eller enhver variation eller kombination heraf, indbefattet plettede og marmorerede. De er mandelformede og hverken udstående eller dybtliggende. Blue merle og sorte hunde har sort pigmenterede øjenrande. Red merle og røde har leverfarvet (brunt) pigmenterede øjenrande. Udtrykket er opmærksomt og intelligent, vågent og ivrigt. Blikket skal være intenst, men venligt.
- Ører:** Trekantede, af moderat størrelse og tykkelse, ansat højt på hovedet. Når hunden er fuldt opmærksom, bøjer de fremover og kipper, eller til siden som rosenører. Stå- og hængeører er alvorlige fejl.
- Hals:** Stærk, af moderat længde, let buet ved hovedet og vel indpasset i skulderpartiet.
- Krop:**
- Overlinie:** Ryggen lige og stærk, vandret og fast fra manke til hoftelod.
- Kryds:** Moderat hældende.
- Bryst:** Ikke bredt, men dybt, så dets nederste punkt når albuen.
- Ribben:** Godt hvælvede og lange. Hverken tøndeformet eller fladribbet bryst
- Underlinie:** Moderat optrukken bug.
- Hale:** Lige, kuperet eller medfødt stumphale, ikke over 10 cm lang. (NB! Kupering er forbudt i Danmark).
- Forpart:**
- Skuldre:** Lange og flade skulderblade, der når ret tæt sammen ved manken og er godt tilbagelagte. Overarmen, der har nogenlunde samme længde som skulderbladet, danner en tilnærmelsesvis ret vinkel med skulderlinien, og forbenene går lige og lodret til jorden.
- Forben:** Lige og stærke. Knoglerne stærke, med mere ovalt end rundt tværsnit.
- Mellemhånd:** Middellang og meget let skråtstillet. Forreste vildtkløer kan fjernes. (Ikke tilladt i Danmark).
- Forpoter:** Ovale, kompakte med tæt sluttede og godt hvælvede tæer. Tykke og robuste trædepuder.
- Bagpart:** Bagparten har samme bredde som forparten ved skulderpartiet. Vinklen mellem bækkene og overlår svarer til vinklen mellem skulderblad og overarm og danner en tilnærmelsesvis ret vinkel.
- Knæled:** Tydeligt markeret.
- Haseled:** Moderat vinklet.
- Mellemfod:** Korte, stillet lodret mod jorden og parallelle set bagfra. Vildtkløer skal være fjernet. (NB! Ikke tilladt i Danmark).
- Bagpoter:** Ovale, kompakte med tæt sluttede og godt hvælvede tæer. Tykke og robuste trædepuder.
- Bevægelse:** Australian Shepherd har en flydende, fri og let bevægelse. Den demonstrerer stor adræthed i bevægelsen med helt harmoniske og jordvindende, lange skridt. For- og bagben bevæges lige og parallelt med kroppens midterlinie. Efterhånden som farten øges, vil poterne (både for og bag) nærme sig bevægelsens midterlinie, alt imens ryggen forbliver fast og lige. En Australian Shepherd skal være adræt og smidig og i stand til lynhurtigt at ændre retning eller gangart.

Pels:

Hårlag: Af middel struktur, lige til bølget, vejrbeskyttende og middellang. Underulden varierer i mængde med forskelle i klimaet. Hårlaget er kort og glat på hoved og ører, på forsiden af forbenene og neden for haseleddet. Forbenenes bagside og bukserne har moderate frynser. Der findes en moderat manke og brystpels, mere udtalt hos hanner end tæver. Utypisk pels er en alvorlig fejl.

Farve: Blue merle, sort, red merle og rød - alle med eller uden hvide aftegninger og/eller tan- eller kobberfarvede småpletter, uden at nogen bestemt farve eller kombination foretrækkes. Begrænsningen af en hvid halskrave må ved huden ikke nå bag manken. Hvidt accepteres på halsen (som partiel eller fuld halskrave), på bryst, ben og det nederste af næsepartiet, som blis på hovedet og som en fortsættelse af det hvide fra kroppens underside op til 10 cm målt fra en vandret linie ved albuen. Hvidt i hovedet må ikke være dominerende, og øjnene skal være helt omgivet af farve og pigment. Merle hunde bliver typisk mørkere med alderen.

Størrelse mv: Den foretrukne skulderhøjde for hanner er 51-58 cm, for tæver 46-53 cm. Kvalitet må ikke ofres til fordel for størrelse.

Fejl: Enhver afvigelse fra de foregående punkter betragtes som en fejl, hvis betydning for bedømmelsen skal stå i nøje forhold til afvigelsens omfang.

Diskvalificerende fejl:

- Underbid eller overbid større end 1/8 inch (3 mm). Manglende kontakt i biddet på grund af, at de midterste fortænder er korte, bedømmes ikke som underbid, når biddet i øvrigt er korrekt. Tænder, der er knækkede eller mangler efter en skade, påvirker ikke bedømmelsen.
- Hvide pletter på kroppen, dvs hvidt på kroppen mellem manke og hale - på siderne mellem albuer og baglår - gældende for alle pelsfarver.

Bemærk: Hanhunde skal have to normalt udviklede testikler i pungen.

Standarden udgivet af FCI 14 JULI 1996

Oversættelsen godkendt af DKK's Standard Komité

JANUAR 1997

▣ ▣ ▣ NB! Denne udgave erstatter standard udsendt af DKK i DECEMBER 1996 ▣ ▣ ▣